No. 42. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 5 April.

De uitgave dezer courant geschiedt gegeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 9 cents per regel; uitgezonderd huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 cents. Behalve 25 cents voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWS-BLAD.

AMERIKA.

New-York, 16 Maart. De Londonsche stoom-brandspuiten hebben 2 de branden in het verslag door middel van stoom te doen blusschen. Zij hebben eene geweldige stoom-brandspuit voor 6000 dollars laten maken. De spuit moet iets meer dan twee tonnen wegen, 120 menschen-kracht bezitten en elke minuut 3000 ponden water over 1000 voeten in de hoogte drijven; doch zoude de kracht en de hoeveelheid water nog vermeerderd kunnen worden. Men zal de spuit *Exterminator* (Blusscher) noemen. Deskundigen zijn van oordeel, dat zij ten minste zesmaal zoo veel als onze beste spuiten uitwerken zal en nog het voordeel van eene kracht, die door inspanning niet uitgeput wordt, voor zich heeft. Zij zou door een paar sterke paarden getrokken worden, en om dezelve te bedienen, zijn een voerman, een machinist en een stoker bestemd. — Het baart eenige verwondering, dat de aanwending van den stoom bij brandspuiten nog geen ingang gevonden heeft, en het zelfs in Engeland en Noord-Amerika tot dus ver slechts bij proeven gebleven is. Gewoonlijk werd daartegen aangevoerd, dat zij te veel kracht uitoefenen, muren omwerpen, en dat er veel tijd verloopt, voor dat de stoom zich ontwikkelt en zij aan den gang gebragt kunnen worden. De eerste beide tegenwerpingen beduiden niets, daar men de krachts-ontwikkeling geheel in zijne magt heeft. De laatste dárentegen heeft meer grond, wordt echter daardoor uit den weg geruimd, wanneer men er tot het oogenblikkelijk gebruik eenige gewone bijhouden kan, daar de vorming van stoom bij eenen zoo kleinen ketel niet dien tijd als bij die van eenen wagen vereischt, en eindelijk eene stoom-brandspuit, eenmaal in werking gebragt zijnde, weldra het tijdverlies inhaalt en dan de gewone zoo zeer overtreft. De gebreken der gewone brandblusseling-inrigtingen, zelfs van de beste, springen in de oogen, maar zijn niet te vermijden; want de lotbeet der menschelijke natuur is niet weg te nemen en dienvolgens zich wegens de bij elken brand plaats hebbende gemoedsaandoening en de verpligte aanwending van de krachten der lagere klassen, hierbij meer dan elders, zoodat weldra de stem der bevelende niet overal gevolgd wordt. De vreesselijke brand in Hamburg heeft hiervoor een duchtig bewijs geleverd, want binnen korten tijd had de lucht onder de eigenlijke blusschers gehoel opgehouden. Maar moge ook de manschap nog zoo goed zijn, zoo is toch natuurlijk het gevolg van de menschelijke zwakheid, dat deszelfs krachten spoedig uitgeput worden. Eene geheel andere hulp geeft eene stoom-brandspuit volgens bovenstaande opgave, want zij drijft het water snel, in groote hoeveelheid en hoog op, verliest nooit hare kracht, vordert slechts drie menschen. In de koudere landen heeft zij ook dat voordeel, dat zij nooit bevriest. De drie van Engeland naar Hamburg gezondene stoom-brandspuiten (waarvan er overigens in Engeland ook nog weinige bestaan), hebben, volgens de opgaven bekenen, het meeste tot de blussching gedaan. Wat zouden zij niet gedaan hebben, wanneer zij bij den aanvang van den brand hadden kunnen gebruikt worden. Te wenschen ware het, dat de besturen en makkundigen dit gewigtig onderwerp verder onderzochten en beproefden.

DUITSCHLAND.

HAMBURG, den 29. Maart. De alom beroemde beeldhouwer *Thorwaldsen* is den 24. dezer te Kopenhagen, overleden, in den ouderdom van 74 jaren. Terwijl hij zich in den schouwburg bevond, werd hij plotseling door eene ongesteldheid overvallen, waaraan hij in weinige oogenblikken bezweek.

VAN DEN MAIN, den 28. Maart. In Keur-Hessen krijgt het strafgerigtwezen een nieuw belangwekkend aanzien. De standen-vergadering te Kassel, heeft in het vorige jaar, ofschoon met zeer geringe meerderheid, de ligchamelijke kastijding aangenomen. Sedert zijn er vele voorstellen gedaan over de wijze, waarop deze tuchtiging zou voltrokken worden. Een derzelve is goedgekeurd en reeds practisch ingevoerd geworden. Den naam des geestrijken uitvinders ben ik niet bij magte te noemen; de uitvinding, echter, is deze. Zij bestaat in een werktuig in de manier van een omgenaamden *Poolschen bok*. Het boven-gedeelte, hetwelk gelijkt naar het hoofd van een mensch, is uitgesneden naar den vorm van het gezigt; aan beide zijden van hetzelve, ter plaatse omgeveer der schouderbladen, zijn twee openingen, door welke de armen moeten gestoken worden. Aldaar valt er over den nek een juk, waardoor het gezigt van den patient diep in de genoemde uitgesneden gelaatsvormen ingedrukt wordt, en hetwelk zelfs de schouderbladen geklisterd houdt. De extremiteiten, met name de benedén-gedeelten der beenen, vinden op de machine eveneens welpassende uitgeholde insnijdingen, terwijl de voeten door twee openingen doorgestoken en over de versenen met juk-stukken vastgehecht worden. Gelijke jukken vallen over den rug, de dijbeenen en kniebolten, zoodat het gedeelte ligchaams der supplante in het straffing-ingekerkerd is. Het plan tot dit instrument is uit Kassel naar de provincien gezonden. Aanvankelijk wilde men aan het bestaan dezer machine niet geloven, sinds het gezegde straffing-rechter, in werking zijn gebragt geworden, is alle twijfel daaraan geweken. In Hanau was de eerste persoon, die met dit werktuig getuchtigd werd, een zekere *Wolf*; naar hem heeft het gezegde kastijding-tuig dan thans ook *de wolf*.

— Onder zijne mengelingen meldt een blad, dat den 10. Maart, te Husinec, op het comitaat van Agram, eene adelijke dame, Vrouw *Josepha van Vernic*, in het 123 jaar haars leevens overleden is, nadat zijn twintig jaren lang bijna eeniglijk van koffij geleefd had. Tot aan haren dood bleef zij steeds opgeruimd van luim.

FRANKRIJK.

— Het Engelsch gezantschap laat dagelijksch 4 à 5000 reispassen viseren, van Engelschen die te Parijs aankomen. Nimmer heeft men zoo veel Engelschen in de hoofdstad gezien. Zij zijn derwaarts gelokt door de tentoonstelling van schilderijen, en die van voortbrengselen van nijverheid, als ook door de zaken in ijzeren spoorwegen, waarin zij groot belang hebben.

— De *Memorial de Rouen* verhaalt dat eenige dagen geleden een individu ter zake van bedelarij was opgepakt. 's Anderendaags bragt men hem naar het bureau van politie, en de Commissaris herkende hem als een persoon, wien hij belast was op te sporen om hem in het bezit te stellen van een vrij aanzienlijk erfdeel. Hij heeft inderdaad zijne erfenis ontvangen, en zoo men zegt, den agent van politie die hem, door hem te arresteren, dit bezorgd heeft, niet vergeten.

— *La Revue britannique* zegt: « In Frankrijk laat men zich voor 500 fr. beboeten, om geen gezworene te wezen; doch in Londen is een boekverkooper *Th. Tegg*, die liever 400 pond sterl. (*f* 4800) boete wilde betalen dan Chertff te worden, welke post gelijk staat met dien van prefect in Frankrijk. Bij het ministerie van binnenlandsche zaken in Parijs liggen wel duizend verzoekschriften, om sous-prefect te mogen worden. Toen de heer *Tegg* vernam, dat dere boete bestemd was voor eene der schoien, voegde hij er nog 100 guinjes bij."

BELGIE.

ANTWERPEN, den 1. April. De regtbank alhier heeft Zaturdag II. uitspraak gedaan in het regtsgeding door de eigenaren der polders, tegen het Belgische gouvernement gevoerd, tot het bekomen van vergoeding voor de schaden, die het gevolg der onderwater-zettingen en van den oorlog zijn geweest. De regtbank heeft vermeend, dat hoezeer de billijkheid ook voor de eischers mogt pleiten, zij het strikt regt evenwel tegen zich hadden, en heeft hun alzoo hunnen eisch ontzegd. Men verwacht dat de belanghebbenden zich in hooger beroep zullen voorzien.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 31. Maart. H. K. H. Mevrouw de Prinses *Albert van Pruissen* is heden morgen in deze residentie aangekomen, en aan het paleis, in het Noordeinde afgestapt.

— De Minister van Financien brengt, in voldoening aan het bepaalde bij art. 19 der wet van den 6 Maart 1844 (*Staatsblad No.* 14), ter kennis van het algemeen:

Dat de inschrijvingen in de bij de evengemelde wet opengestelde Geldleening en Vrijwillige Bijdrage (derlig guilden van de laatste voor honderd guilden in de geldteening gerekend zijnde) *f* 127,000,000 bedragen, en dat dien ten gevolge de Buitengewone Belasting geen voortgang heeft.

Deze uitkomst is verkregen door eene verhooging van des Konings aanvankelijke deelneming, nadat de bekende inschrijvingen ruim *f* 126,000,000 bedroegen.

's Gravenhage, den 2. April. 1844.

VAN HALL.

PROCLAMATIE.

Wy WILLEM II, by de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Grootherzog van Luxemburg enz. enz. enz.

Onder dankbaar opzien tot God, rigten wij deze woorden aan u, geliefde Landgenooten en Onderdanen! om u voor uwe vereenigde medewerking, in het tot stand brengen der Vrijwillige Leening, onze innigste erkentelijkheid te betuigen.

Rijke en minder vermogenden hebben daarop de ruimste aanspraak, maar ook zij, en hoe veleu waren er niet! die geheel onverpligt, door de edelste gevoelens gedreven, zelfs hunnen spaarpenning op het altaar des Vaderlands hebben geofferd.

Landgenooten! De leus onzer vaderen *Eendragt maakt Magt* heeft zich op nieuw bij ons verwerkelijkt. De gehechtheid aan de oud Nederlandsche trouw, in het voldoen tot eiken prijs van aangegane verbindtenissen, heeft zich niet verloochend. Hierop, wij mogen het eerstedig vertrouwen, zal zegen rusten. Ieder, die tot de nu verkregene uitkomst heeft medegewerkt, smake aanvankelijk het zoet genot eener edele zelfvoldoening.

Nederlanders! laat ons God bidden, dat Hij den goeden geest, door welken de Natie in de jongste dagen op nieuw heeft gelooud bezield te zijn, bewaare, bevestige en versterke, opdat ook het late nageslacht er de vruchten van inoogste en dat Hij het Nederlandsche volk doe blijven zeer Vaderlandslievende, Eendragtige en Godsdienstige Natie!

Hiermede, geliefde Landgenooten en Onderdanen! bevelen wij u allen in Gods heilige bescherming.

En zal deze alom worden afgekondigd en aangeplakt, waar zulks te doen gebruikelijk is, en voorts in het *Staatsblad* worden geplaatst.

Gegeven te 's Gravenhage, den 2. April 1844.

WILLEM.

Van wege den Koning
De Minister van het kabinet des Konings,
A. G. A. VAN BARRAAD.

— Bij besluit van den 2. dezer, heeft Z. M. den heer *mr. F. J. van Hall*, minister van financien, bevorderd tot grootkruis der orde van den Nederlandschen leeuw.

— Z. M. korvet *Castor*, onder bevel van den kapt. luit. ter zee *van der Hart*, is met den 1. April buiten dienst gesteld.

— Met den 5. April is door Z. E. den Minister van marine de zeilbaj bepaald voor Z. M. transportschip *de Merweede*, Commandant Luit. ter zee 1e kl. *W. Steffens*, welke boden als dan met een' gunstigen wind van den Helder naar Curaçao, Coppename en Suriname zal vertrekken.

— Tot eerste officier van Gezondheid aan boord van Z. M. wachtschip *de Schelde* is benoemd den heer *J. Faas*, in plaats van den heer *Dumont*. Laatstgemelde is met den 1. April overgeplaatst op Z. M. stoomschip *Merapi*.

MIDDELBURG, den 3. April. Bij besluit van 19. Maart jl., is door Z. M. den Koning eervol emeritaat verleend aan den wel-eerw. zeer gel. heer *A. I. Snouck Hurgronje*, th. dr. en predikant bij de Hervormde gemeente alhier.

— Men verneemt, dat op Vrijdag den 12. dezer, ter openbare teregtzitting van het provinciaal geregtshof van Zeeland, zal behandeld worden de zaak van *Hendrika van Boynow*, wed. van *Karel Kühne* en *Martina Nootcboom*, wed. van *Martinus Bezemer*, beschuldigd van in den avond van den 13. November 1843 te hebben gepleegd de misdaad van *moedwilligen doodslag* op de persoon van *Maria Pleune*, wed. van *Joost Doensen*, destijds te Vlissingen woonachtig; en dat de heeren mrs. *J. Tak* en *D. van Eck*, advocaten bij gezegden Hove, die personen in haro verdediging zullen bijstaan.

— Z. M. heeft den 22. Januarij ll. een octrooi verleend voor den tijd van tien jaren, aan *J. R. Baartmans*, te Vlissingen, op de uitvinding van vier- en driekant eikenhout vaatwerk, tot berging van den voorraad van water op oorlog- en koopvaardijschepen.

— Zr. Ms. stoomschip *Bromo* heeft, na te Falmouth 300 ton steenkolen te hebben ingenomen, den 28. Maart de reis naar Batavia voortgezet.

— Te Meeuwen, in Noord-Braband, is den 27. de bouwmanswoning en schuur van *G. Branderhorst* eene prooi der vlammen geworden; het vee is gered, en het geheel hoog verzekerd.

— Het hoofdbestuur der maatschappij tot bevordering van landbouw en veeteelt in de provincie Zeeland heeft bekend gemaakt, dat deze maatschappij, onder de bijzondere bescherming van Z. M. de Koning in het afgeloopen jaar opgerigt, thans reeds ruim zeshonderd contribuerende leden telt. Voorts dat op 19. Junij aanstaande bij gelegenheid der eerste algemeene Vergadering, zal gehouden worden eene tentoonstelling van vee, bouwgereedschappen en andere voor den landbouw nuttige werktuigen; van verbeterd zaaikoren en verder van alle zoodanige voorwerpen, als ten nutte van den landbouw kunnen strekken. Volgens de statuten der Maatschappij zullen aan de inzenders van voorwerpen onderscheide premien worden toegekend.

— In de Javasche couranten van 29. November en 2. December ll., vindt men een rapport van den luit. ter zee 1e klasse, *J. W. Stoll*, kommandant van Zr. Ms. stoomschip *Phoenix*, geschreven ter raede van Soerabaija, 29. November ll., waarin die kommandant berigt, dat hij den 12. der genoemde maand, in de nabijheid van Sumanap, zes praauwen van de zeerooyers, na een hardnekkig gevecht van bijkans vijf uren, vermeesterd en vernield heeft. Twintig der zeerooyers, waaronder twee kleine jongens en eenige zwaar gekwetsten, zijn, benevens 6 nog kortelings door dezelve van Sumanapsche vaartuigen geroofde menschen, bij die gelegenheid in handen der onzen gevallen, terwijl verder al de overige zich op die vaartuigen bevonden hebbende zeerooyers, wier getal op ruim 70 begroot wordt, daarbij zijn omgekomen. Den 15. werd het zevende en laatste dier roovervaartuigen mede veroverd. Bij deze gelegenheid zijn drie man der equipage van het stoomschip zwaar gekwetst, waarvan een aan zijne wonden is overleden. De luitenant *Stoll* roemt zeer het gedrag zijner officieren en manschappen bij deze gevechten.

De berigten van Riouw houden bijzonderheden in omtrent eene, op last van den resident van Riouw, ondernomene expeditie tegen de zeerooyers, welke na de in strant Malakka gelegene kusten en eilanden, tot aan Poeloe Pinang toe, te hebben afgeloopen, met een groot aantal geroofde menschen en buit gemaakte goederen, de Toengkal-rivier, onder Djambie, waren binnen geloopen. Deze expeditie, bestaande uit Zr. Ms. brik *Windhond*, Zr. Ms. schoener *Janus*, de gouvernements kruisbooten No. 59, 60, en 62 en drie kruispraauwen van den Onderkoning van Riouw, had den 26. Augustus de reede van Riouw, onder het bevel van den luitenant ter zee der 1e klasse *Frucht*, stations-kommandant en kommandant van de *Windhond* verlaten.

Het eigentlijke oogmerk der expeditie, om de roovers te ontmoeten en afbreuk te doen, is door toevallige omstandigheden, niet kunnen bereikt worden, doch dezelve heeft evenwel, gelijk uit het opgegeven, dat 59 mannen, vrouwen en kinderen, van de slavernij bevrijd zijn ge-

verblijf, een kampong en verscheidene pranoten in brand gestoken zijn.

Eindelijk komt daarin nog het volgende berigt voor:

« Den 26. November, des morgens, omstreeks vijf ure, werden te Garoet en Bandong zware slagen gehoord, vergezeld van onderaardsch geluid, en steeg uit den Goenong Goentoer eene kolom vuur op, welke berekend werd tusschen de twee à drie duizend voet hoog te zijn geweest; deze vuurzuil, doorsneden van bliksemstralen en gloeijende massa's steenen, bleef tot zeven ure zigtbaar, doch toen verborgen de aschwolken, waarmede de berg tot aan den voet overtogen was, het vuur, hoezeer de werking in hevigheid toenam.

« De wind uit het W. N. W. komende, bleef de hoofdplaats Garoet van de aschwolken bevrijd; doch de streek in de rigting van Passier Kiamies werd mede geheel overdekt. De onderaardsche werking en de hevige slagen bleven tot half vier 's middags voortduren, toen de uitbarsting ophield.

« Om half acht des morgens begon het te Bandong en tegen half negen te Tjanjor asch te regenen, hetwelk zoodanig toenam, dat het te Bandong van negen tot twaalf ure geheel donker was; terwijl het te Tjanjanjar van lieverlede ook duister werd, dat het ook daar tegen half elf volmaakt nacht was; deze duisternis verminderde eenigzins tegen twaalf ure, toen het er uitzag als eene betrokkene lucht bij maneschijn. In den avond werd het iets helderder; zonder dat intusschen de aschregen iets ophield. Te Bandong is de asch een duim en te Tjanjor een kwart hoog gevallen; ook te Buitenzorg begon het tegen half één 's middags asch te regenen.

« Van schade aan de padie en aan de koffijhoomen was nog niets vernomen; intusschen vreest men voor ziekte onder het vee, indien er niet spoedig regen valt."

MENGELINGEN.

Une des choses que je dis le plus souvent dans ce monde, c'est: A quoi bon?
Victor Hugo, Le Rhin. T. I. p. 150.

Belangrijke verbeteringen zullen bij het Leger worden ingevoerd, doch, de schrale tijden in aanmerking nemende, heeft men wijselijk bepaald, dat de overgang trapsgewijs plaats grijpen, en als het ware hand aan hand gaan zal, met de slijtage der kleedingstukken.

Sinds lang heerschte er eene zeer schilderachtige verscheidenheid, onder de jassen der Officieren. De plaatsing der voorste rijen knoopen stelde dan eens de letter O, dan weder de V of de A voor, en was, zoo men wil, de uitdrukking van de gemoedsgesteldheid die er achter lag, al naar gelang tot verwondering, vreugde of smart overhelde. Sommigen kozen het beeld der langmoedigheid, de dubbelde I I, en wisten zich daardoor zelfs een zeer geheimzinnig en staatkundig uitzien te verschaffen. De panden der jassen werden door den een met zwarte zijde, door den ander met rood katoen, door sommigen met paars, geel, groen of blaauw gevoerd, zoodat ook hierin ongemeen veel verscheidenheid heerschte. Eindelijk had een aantal officieren goedgevonden, het opperste deel hunner broeken, in navolging der Parijsche Leeuwen, en van de onlangs ingevoerde uniformbrock der Nederlandsche ruiterij, door eene soort van dubbelde deur, in plaats van door een zeer kunstig vastgehouden luik, te sluiten. Aan alle deze onregelmatigheden wordt nu een einde gemaakt, door de navolgende aanschrijving, van den 22. Februarij 1844.

» Het is de intentie van Z. M. dat er in de thans » bestaande modellen van de officierskleeding, *in het* » *algemeen*, geene verandering worde gemaakt; hebbende Z. M. bij gelegenheid dat er dezerzijds eenige » wijzigingen in de thans bestaande kleeding aan » Hoogstdeszelfs goedkeuring zijn onderworpen, onder » anderen aan mij gelieve te doen kennen, dat wanneer er iets omtrent den stand van de knoopen, » aan de *bedoelde* jassen moest worden bevolen, er » alsdan ten dien aanzien zoude behooren te worden » bepaald, dat de afstand waarop de bovenste knoopen, *midden op midden gerekend*, van elkander » verwijderd zijn, het dubbeld moest wezen van den » onderlingen afstand der twee onderste, en dat de » 7 knoopen van elke rij, in eene regte lijn geplaatst » zullen zijn." (Men waagt te gissen, dat deze afstanden hemelsbreedte, en dus als lingen van groote cirkels op het ligchaam van den persoon moeten gemeten worden).

» De bepaling door Z. M. voor het *bedoeld* geval » gemaakt, wordt *mitsdien* tot grondslag voorgeschreven.

» Daar de *bedoelde* afstanden echter niet voor elke « taille gelijk kunnen zijn, en er een *zekere mate-* « *rial* dien aangaande dient, te worden aangegeven, » wordt bij deze bepaald, dat, voor personen van » middelbare taille de bovenste knoopen 0.16 El en » de onderste dus 0.08 van elkander zullen behooren » te staan." (midden op midden gerekend.)

» Ten aanzien van de voering waarvan de panden » der jassen van verscheidene officieren zijn voorzien, » en waaromtrent *onder anderen* almede mijne be- » slissing wordt gevraagd, heb ik de eer te doen ken- » nen, *dat het my voorkomt dat* zulks aan de offi- » cieren facultatief *kan* worden gelaten, even als het » dragen onder de jas" (niet daar boven), » van een » pantalon met *gulp; een en ander kan aangenomen* » *worden* aan *het oog van den Inspecteur verborgen* » *zijn*." (Vooral wanneer men *aanneemt*, dat de jaspanden, door *verborgen* haken en ogen, tot beneden toe gesloten *kunnen* worden.)

» Er zal *mitsdien* uitdrukkelijk worden voorgeschre- » ven dat de pantalon met gulp nimmer *onder* den » rok tot mogen gedragen worden, en dat de *kleu-* » *ren* bedoelde voering van geene andere kleur zal » mogen zijn dan zwart." (hoewel deze voering kan aangenomen worden *aan* het oog van den Inspecteur verborgen te zijn.)

» Omtrent de lengte der jassen *alsmede* behelzen » gevraagd zijnde, ten einde ook in dat opzigt het » opgemerkt wordend belangrijk verschil te doen op- » houden, wordt deswegen bij deze vastgesteld, dat » die lengte zoodanig zal behooren te zijn, dat de » jas ter hoogte van den bovenkant der knieschijf, » van den persoon met dezelve gekleed" (niet van den Inspecteur) » *afhange*."

De minister van oorlog"

enz.

Ongetwijfeld zal de regeling van de lengte en wijdte van jas- en rokmouwen, van die der broekpijpen — de vorm van de rokspanden en de juiste verdeeling der knoopen daarop, het onderwerp van nadere overwinningen en stipte bevelen uitmaken. Ten minste ziet men nu vaak officieren bijeen, waarvan sommigen op den rug geheel rok, anderen grootendeels broek schijnen. Bij deze trachten de nauwsluitende mouwen zich te vergeefs met de enge glacé handschoenen te vereenigen, bij gene verschuilen zich de afgedragen, zwarte, eigenaardig gekruikende handbeteekenis zedig onder de wijde opslagen. Hier ziet men eene kunstige overgang van broek tot laars, die het geluk van den bezitter en het meesterstuk van zijn kleermaker is; — daar weder een grillig kampen tusschen een wijde broekspijp die bestemd schijnt om tot aan de knie op te schuiven, en een smal reepje leder dat in last heeft zulks te beletten. Is dit alles eerst beter geregeld, zoo zal men, met bedaarde zinnen tot de keus tusschen fluweelen, zijden of everlasting dassen kunnen overgaan, en eindelijk uit den bajert van ongelijk lange degens, zwanen- en hanenpluimen, hooge en lage, regte en gebogen halskragen, spitse en ronde laarspunten, een stel officieren kunnen doen te voorschijn komen, dat, voor het oog, enkel nog door verschil in lengte en dikte is te onderscheiden.

De Uitdaging.

Te L..... eene aanzienlijke stad in Frankrijk, lag een bataillon infanterie in garnizoen. Het eentoonige garnizoensleven zocht men door gezellig verkeer zich smakelijk te maken. Ongelukkig dat men het steeds op den chirurgijn-majoor geladen had. Deze van burger afkomst, weinig in de groote wereld bekend, alleen voor zijn vak geschikt, vergreep zich wel eens tegen den bon ton, en werd daar over door zijne mede officieren geplaagd. Dit kwaad nam eerlang alzoo toe, dat de jeugdige Gouvion, zoo heette de geneesheer, het voorwerp van allerlei onbeschofte plagerijen werd.

G. wel wetende dat hij te kort schoot om aller mond te stoppen, koos de voorzigtige partij van zich te houden als of hij er zich niet aan stoorde. Zijne kameraden schreven dit echter toe aan ongevoeligheid of lafheid, en verdubbelden hunne kwinkslagen.

Eene echter maakte een luitenant het zoo grof, dat de doctor zijn geduld en zelfbezit verliezende, in verregaande drift zijnen plager voor eenen gemeenen kerel uitmaakte.

De, op zulk een heftige uitval niet bedachte, gloeide van verontwaardiging en eischte voldoening. G. was daartoe aanstonds bereid, en de noodige afspraken werden gemaakt, om elkander met pistolen te ontmoeten.

Spoedig was deze zaak van eer, zoo een moord met voorbedachte rade ooit eene zaak van eer kan heeten, bij het corps officieren bekend. Maar niemand geloofde, dat de doctor die zoo menigen bitteren pil geslikt had, den moed zou hebben een kogeltje te wisselen. Men hield het algemeen er voor, dat hij zich het affront zou laten welgevallen, om voor dood door te gaan. In dit vermoeden werd men gesterkt, toen in het morgenuur, dat den dag van het duel vooraf ging, elk officier, van den kolonel tot den luitenant eene uitnoodiging kreeg, om des avonds ten zijnent te komen souperen.

« Hebt gij ook eene uitnoodiging voor heden gekregen," vroeg de kolonel aan een der officieren, die gelijktijdig met hem het koffijhuis intrad.

« Ja wel," antwoordde kapitein D.

« Ik denk, voegde er een ander bij, dat hij zijn koop geven wil, pas op, hij zal het met een Jantje van Leijden afmaken, wat zegt gij er van mijnheer C., uwe secondanten zullen die zaak wel onder een glas champagne arrangeren."

« Als mijne partij dit durft doen, zullen wij er een grap van hebben, och, ik kan niet zeggen, dat ik er juist op gesteld ben, om dien laffen bloed een kogel door den kop te jagen; ik zou misschien liever eens herseus treffen, maar trekt hij terug, zijn wijnkelder gaat leeg, en ik zal hem zoo de lang geven, dat hij nimmer weer in een fatsoenlijk gezelschap den voet durft zetten."

« Gij komt dus ook?" vroeg men algemeen, en ieder stelde zich een vrolijken avond voor ten koste van den armen doctor, die men zich voorstelde, als in doodsangst over de vuuroperatie.

Op den gezetten tijd verscheen het gezelschap ten huize van den chirurgijn-majoor, die zijne gasten in de voorkamer ontving.

Het onderhoud was tamelijk gedwongen. G. toonde zich levendiger dan hij in zijne gewone afgetrokkenheid gewoon was. Niemand had lust hem te plagen; men wilde dit besparen, tot dat men aan tafel was, en van zijne kant eenige poging zou gedaan worden, om het duel uit den weg te ruimen.

Zoo verliep den tijd, die aan het theedrinken en het toedienen van een glas wijn gewijd was. Eindelijk openden zich de slagdeuren van de binnenkamer en G. verzocht zijne gasten binnen te treden en plaats te nemen, zoo als de kaartjes op de couverts dit aanwezen.

« Mijnheer G. zeide de kolonel, de tafel is immers nog niet gereed, gij hebt alleen voor de therine staan."

« Mag ik u verzoeken plaats te nemen, antwoordde de gastheer de soep zal ons goed doen. Hij is voor beiden het hoofdgerecht."

Het hoofdgerecht, mompelde men, het zou er fraai uitzien, als hij ons eens voor den gek hield.

Zoo dit al verscheen van zoogenaamde commet een tweede de kamerdienaar de therine. Het eerst wat hij er uithaalde was een koppel pistolen, die hij op de tafel nederlijde; vervolgens deed hij op ieder bord twee patronen, en diende het alzoo rond.

Met stomme verbazing had het gansche gezelschap die vaste soep zien rondgaan, en het was of niemand des mond had, om den gastheer rekenschap van zijne handelwijze te vragen.

Toen elk gediend was, stond G. op en viste het woord:

« Het bevreemdt mij in 't geheel niet mijne heeren, dat gij u verwondert over de wijze waarop ik u ontbiedt. Ik heb niets anders en het voegt mij, in den toestand, waarin ik verkeer, ook niet u iets anders aan te bieden. Ik heb een benaauwden dag doorgebragt, en het slaat mij nog bang om het hart; lacht er maar niet om, het is geen kinderwerk als men gedwongen wordt iets te doen, waarvan men afschuw heeft. Gij weet het, ik heb mijne huurman een hard woord toegevoegd, omdat het mij niet langer conveniëerde in openbaar gezelschap voor het lapje gehouden te worden; daarop is van zijne zijde eene uitdaging gevolgd, die ik verpligt was aan te nemen. Maar nu heeft deze luitenant niet alleen mij zoo onwaardig behandeld; wij zijn hier met ons tweeën, en gij allen mijnheeren, ook gij mijnheer de kolonel en niemand uitgezonderd, hebt mij schandelijk beleedigd, en het woord dat ik tegen den luitenant mij heb laten ontvallen geldt u allen, en daarom wil ik met hem alleen vechten en ook niet wachten tot morgen, maar ik denk nu alzuiver, gij hebt scherpe patronen op uw bord. Mijnheer de kolonel, mag ik u verzoeken eene der pistolen te nemen en te laden, dan zullen wij aanstonds beginnen."

Onder deze lijfelijke toespraak waren de gasten zoo bleek geworden als de Romeinsche raadsheeren, die op een gastmaal van Domitiaan ieder eene doodkist naast zich kregen. Ieder staarde den hoofd-officier aan, wat hij zou doen. Deze stond op, en sprak den koelbloedigen uitdager aldus aan: Mijnheer Gouvion, uwe daad van dit oogenblik verbaast en schokt mij, ik zie het u aan, dat zij welgemeend is. Inderdaad had ik zulks nimmer van u verwacht. Ik ontveins het niet, ik heb u gehouden voor een man zonder gevoel van eigenwaarde, die zich alles goedschiks liet aanleunen; maar uw tegenwoordig gedrag overtuigt mij van het tegendeel. Ik verklaar u open en rond voor een man van eer, en schaam mij niet even zoo om vergeving te vragen voor de beleediging u aangedaan, en bied u de hand der verzoening. Ik twijfel niet of alle deze heeren zullen mijn voorbeeld volgen. Laat deze satisfactie u voldoende zijn om uw gekrenkt eergevoel te herstellen.

Zoo als gij verkiest mijnheer, antwoordde G. koel weg, doch te gelijk stonden allen op, en boden hem de hand en zijn uitdager stak hem twee handen toe en zeide:

« vriend! gij moogt er van mij wel twee hebben; maar zie gij hebt u best gehouden; kom laat maar wat anders aanrukken, het bouquet van den beker zal beter ruiken dan de kruiddamp.

Gouvion schelde. « Jan, neem de soep maar af."

Een lodijnganger is den Zondags de Christen, den Maandags de Griek, des Dinsdags de Pers, des Woensdags de Assyriër, des Donderdags de Egyptenaar, des Vrijdags de Turk, des Zaterdags de Israëliet; want deze zijn de onderscheidene rustdagen der verschillende volken.

ADVERTENTIEN.

Stoomboot de Stad Vlissingen.

De DIRECTIE adverteert, dat, ondanks het aan de Stoomboot overgekomen ongelijk, bij het inkomen der Marinehaven op den 1 dezer, de dienst niet behoeft te worden gestaakt, maar geregeld zal worden voortgezet op de bekende dagen en uren van afvaart.

Middelburg, den 3. April 1844. D. DRONKERS,
Directeur.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 4. April. Sedert den 2. dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Wilhelmina, H. H. Meausen, Terma, J. J. Schoon, beide Calonialenzeel, Sarah, J. G. D. Boom, Gushaven, alle garst; Jantina, J. J. Das, Londen, stukgoed; Armanda, J. Raasch, Bordeaux, wijn.

— Van Antwerpen zijn de Scheldo afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Cornelia, J. Mudder, de Vriendschap, C. Meijer, beide Avontuur, Aurora, G. D. Groedon, Amsterdam, Maria Catharina, H. P. Kierit, Hamburg, alle ballast, l'Esperance, W. Vobrupp, Londen, The William, C. Dove, Dundee, beide schors, de Hoop, H. A. Fenjer, Rostock, de Magellaan, J. Meijer, Harsenaar, Hendrika, F. Sietzema, Amsterdam, alle stukgoed, la Persévérant, J. de Vries, Hamburg, suiker.

Van Gend gezeild:

Johanna Maria, J. J. Wilters, Kiel, suiker.

— Den 1. dezer arriveerde alhier Zr. Ms. stoomschip Curaçao, luit. ter zee Hinlopen, van den Helder naar deze stad, is den 5. weder naar zee gezeild.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te Middelburg,

4. April 1844.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
J. Zeeuwsche Tarwe	f 8.25	Winter garst	f 4.20
N. dito dito	» 7.50	Zomergerst	» 4.30
J. Walch. dito	» 8.75	J. Paardenbooneu	» 5 »
Nieuwe dito	» 7.70	W. witte Boonen	» 5.50
R. Rogge	» 5.25	W. Bruine dito	» 5.50
W. Groene Erwten	»	N. W. Paardenbooneu	» 5.50
Z. dito	»	N. Z. dito	» 5.50
Koolzaad	»	Raapolie	» 6.38 oo
W. dito	»	Patentolie	» 41.50 »
St. Joosland dito	»	Lijnolie	» 36.00 »
Haver	»	Raapkoeken	de 1040 lb.
Boekwijt	»	Lijnkoeken	» 8.50 » 100 »

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.